

*Vráti sa,
že prvá láska je večná.
A čo tá druhá?*

PRISAHAJ

NAJPREDAVANEJŠIA AUTORKA PODĽA USA TODAY

MEAGAN BRANDYOVÁ

PRISAHAJ

MEAGAN BRANDYOVÁ

**ZELENÝ[®]
KOCÚR**

Z anglického originálu Meagan Brandy: Say You Swear preložila Ina Nguyenová.

Translation © 2023 by Ina Nguyenová
Zodpovedná redaktorka: Zuzana Šmatláková

Jazyková korektúra: Darina Kližanová

Copyright © 2022. SAY YOU SWEAR by Meagan Brandy

Slovak edition © 2023 by Vydavateľstvo Zelený Kocúr s.r.o., Šamorín,
Slovensko
Webová stránka: www.zelenykocur.sk

Grafická úprava: Design Amorandi

ISBN 978-80-974346-6-3
EAN 9788097434663

Všetky práva vyhradené.

Táto kniha ani žiadna jej časť sa nesmie reprodukovat' ani sa nijako použiť bez písomného súhlasu vydavateľstva, s výnimkou stručných citátov použitých pri recenzii knihy. Tento príbeh je vymyslený. Mená, postavy, obchody, miesta, udalosti a nehody sú fiktívne a sú výplodom autorkinej fantázie. Akákoľvek podoba so skutočnými ľuďmi, živými či mŕtvymi, alebo skutočnými udalosťami je čisto náhodná.

Žiadne porušenie autorských práv nebolo úmyselné.

Bez nároku na napísané piesne a/alebo texty piesní.

Celé autorstvo patrí pôvodnému vlastníkovi práv.

Návrh obálky: Jay Aheer @Simply Defined Art

Fotograf: Jon Wong

Model na obálke: Steven Kelly

Venovanie

*Pre tých, ktorí sa báli pádu, no predsa sa odvážili skočiť.
Táto kniha je určená práve vám.*

Synopsa

Roky som snívala o tom, čo by mohol priniesť vysokoškolský život, a hoci sa niektoré veci zmenili, jedna vec ostávala rovnaká.

Nezáležalo na tom, ako veľmi som popustila uzdu fantázii, nakoniec ma vždy zaviedla na to isté miesto.

Zaviedla ma k nemu.

Moja budúcnosť bola jasná a bol ňou on.

Až kým zrazu... nebol.

Teraz je zo mňa len tieň môjho bývalého ja, na ceste, ktorá je príliš nejasná, aby som po nej kráčala. A ja netuším, ako sa z toho dostať.

Neviem, ako ísť ďalej.

Vraví sa, že prvá láska je večná.

Presne toho sa obávam.

I. KAPITOLA

Arianna

Jazda do Oceanside je zvyčajne pokojná, no môj brat Mason a jeho dvaja najlepšie kamaráti, Chase a Brady, dospeli minulú noc k tichej dohode, že „ešte jedno“ znamená ešte jedno dvanásťkusové balenie piva. Takže zostali vonku a pripití sa lúčili s našimi spolužiakmi na úplne poslednej letnej párty v našom rodnom meste.

S kamoškou Cameron sme vedeli, že to noc pred cestou nemáme s oslavou preháňať, a tak sme sa vybrali domov skôr, aby sme sa dobalili na náš posledný výlet na pláž pred začiatkom vysokoškolského života.

Cesta *mala* trvať najviac tri a pol hodiny, no v tomto prekliatom SUV sme ich strávili päť. Už pred rokmi sme zistili, že dlhé jazdy s namrzenými nedozretými chalanmi s opicou nie sú zábavné, ale zase raz sme tu, ochotné, a predsa mierne otrávené účastníčky experimentu „koľkokrát treba chlapovi zastať, aby sa vymočil“.

Odpoveď je sedem. Vďaka Bradyho detskému mechúru sme už stáli sedemkrát.

Aspoň sa zdá, že za posledných pätnásť minút vytriezveli, keďže nám konečne dovolili zapnúť hudbu dostatočne nahlas, aby sme ju aj naozaj počuli.

Vlastne by som sa nemala sťažovať.

Skupinové jazdy autom sú jedinou príležitosťou, keď sa môžem tváriť nevinne a popritom sa trochu viac tísnuť k hviezde svojich fantázií, ktorá je známejšia ako bratov najlepší kamarát.

Musela som sa uspokojiť s hrou „Skúšaj to, no nepreháňaj“ a som v nej dobrá. Pravdepodobne preto, že som na jej zdokonaľovanie mala takmer šesť rokov.

V ten deň, keď sa na druhú stranu ulice pristahoval Chase s rodinou, som *ho* videla ako prvá. Akoby sa na zem zniesla neviditeľná pečiatka a na čelo mu odtlačila obrovský, výrazný červený nápis *môj*.

Jasné, bola som len na druhom stupni, no videla som film *Chlapec od vedľa*. Chápala som silu posadnutosti a tá moja sa spustila v okamihu, ako som ho zbadala. Pravdaže moja posadnutosť nebola vražedná a sledovaním toho filmu som získala drsné, nedosiahnuteľné telesné ciele, ale to je vedľajšie.

Chase Harper prišiel do susedstva a ja som bola odhodlaná byť tou, ktorá mu tu všetko poukazuje, takže som zabrzдила bicykel na okraji ich trávnik, čím som upútala jeho pozornosť.

Len čo mi z druhej strany dvora venoval úsmev odhaľujúci strojček na zuby, z ničoho nič sa objavilo moje dvojča, môj brat. A presne v tom je až nepríjemne dobrý.

Mason sa naňho vrhol, zhodil ho na zem, a keď sa postavil, povedal Chaseovi vetu, ktorou by sa mohol, ako si to občas želám, zadrhnúť.

Zavrčal: „*Nepribližuj sa k mojej ,malej sestre!*“

Zhrozene som sledovala, ako Chase vyskočil na nohy, doslova ako nejaký opičiak. Zadržala som dych, pripravená na boj – áno, môj brat bol známy tým, že zložil nejedno decko, keď išlo o mňa –, vtom sa však Chase rozosmial a všetci sme stíchli.

Hnedovlasý chlapec so zelenými očami sa otočil k môjmu bratovi, ústa plné trávy mal rozťahnuté do širokého úsmevu

a opýtal sa Masea, za ktorý futbalový tím hrá. Plánoval sa totiž do nejakého pridať.

Nahlas som si odfrkla a odišla som, pretože po tej jednej otázke som vedela, že Mason a Brady mali nového najlepšieho kamaráta a ja som bola opäť raz celá červená, označená neviditeľnou zákazovou značkou.

V priebehu piatich minút sa duo môjho brata rozrástlo na trio a náš dom sa stal ich obľúbeným miestom, kde trávili voľný čas. Dovtedy som nikdy nerozumela celej tej veci so zakázaným ovocím; že keď niečo nemáte, o to viac po tom túžite.

Podľa mňa je to kopa kecov.

Nanešťastie pre mňa, môj názor nikoho nezaujímalo, takže som sedela so založenými rukami a bola som nútená sledovať, ako sa z veľkých športovcov z druhého stupňa stávajú na strednej fešáci.

Každé dievča si chcelo odhryznúť, ale kto by im to mal za zlé?

Boli to ukážkoví študenti, hviezdni športovci a potajme zlí chlapi. Nezáležalo na tom, aké typy mali dievčatá rady, jeden z tých troch to určite do bodky splňal.

Rada žartujem, že sú ako odtiene Dwyana Johnsona, pretože ten zakaždým hrá niekoho iného, no predsa je vždy nesmierne fyzicky zdatný. Brady by bol určite jeho verzou z WWE.

Ale teraz vážne, všetci traja boli obdarení dobrými génmi. Mason, moje prehnane ochranárske dvojča, je vysoký, štíhly a doslova by mohol byť dablérom o niečo mladšieho Thea Jamesa. Brady je ako nadupaná bábika Ken, no a Chase je stelesnená dokonalosť.

Nanešťastie pre mňa, myslia si to *všetky* dievčatá.

Má rovnakú výšku a postavu ako Mase, ale jeho hnedé vlasy sú o niekoľko odtieňov svetlejšie. Farba jeho očí, živých a plných optimizmu, je zmesou trávy a morských rias.

Je milý, silný a sebavedomý. Je takmer taký panovačný ako Mason a Brady, ale jediný z trojice dá dievčatám z času na čas pokoj.

Presvedčila som samu seba, že je to jeho spôsob, ako sa odlíšiť od ochranárskeho staršieho brata a byť mužom s očami a skrytými túžbami, ale viem, že je to len moje zbožné prianie.

V deviatich prípadoch z desiatich myslím na chalana vedľa seba.

Túžiť po niekom, kto vás nechce, je to najstaršie kliše v knihách. Neopätovaná láska k najlepšiemu kamarátovi môjho brata, toho brata, ktorý je šialene ochranársky a áno, uznávam, mierne psychotický, pokiaľ ide o tých, na ktorých mu záleží. No nedokáže si pomôcť. Len čo sme boli dosť veľkí na to, aby sme sa dozvedeli, ako ocko prišiel o svoju sestričku, Masonovým poslaním sa stalo sledovať každý môj krok. Prídajte k tomu smrť priateľa našej kamarátky Payton pred pár týždňami a je z neho paranoická kôpka.

Fakt, že Chase prespal väčšinu času z dnešnej jazdy, ma pravdepodobne ušetrila od tucta zlostných pohľadov v spätnom zrkadle. Som si úplne istá, že to je dôvod, prečo Mason trvá na tom, aby som vždy počas spoločných jász sedávala v strede. Tak ma môže mať neustále na očiach.

Je milé, ako vážne berie moje dvojča tú svoju úlohu „veľkého brata“.

Je to však aj poriadne otravné.

Keby dnešné ráno prebehlo podľa plánu, do mesta by sme dorazili okolo jedenástej, no sme tu, odbočujeme na dlhú príjazdovú cestu k plážovému domu o štvrt' na jednu.

Mason ledva stihne zaparkovať svoje Tahoe, kým Cameron otvorí dvere dokorán a vyskočí von. Vybehne do polovice schodiska, bosá sa otočí a s úsmevom rozhodí rukami. „Poďme, decká! Čas už beží!“

„Máme celý zvyšok mesiaca!“ zakričí Mason cez otvorené okno.

„A už nám pol dňa ušlo!“ odvrkne Cam.

S úsmevom potľapkám brata po pleci. „No tak, Mase, pol dňa nám ušlo,“ podpichnem ho, a ako vychádzam z auta, zašomre. Ja nasledujem Cameron po terase okolo domu.

Pridám sa k nej, keď vyskočí a so žiarivým úsmevom na tvári sa posadí na okraj zábradlia. Brady kráča hneď za nami po schodoch.

„Toto je totálne neskutočné!“ Cam krúti hlavou a prezerá si okolie.

„Sakra, to teda.“ Brady sa s úškrnom otočí k oceánu.

Ťažké kroky, ktoré počuť za nami, nám napovedia, že po schodoch vyšli ďalší dvaja, a tak sa spoločne otočíme.

Chvíľu tam všetci piati v tichosti stojíme, dýchame čerstvý prímorský vzduch a hľadíme pritom cez francúzske okno plážového domu.

Už mesiac *nášho* plážového domu.

Moja, Cameronina a Bradyho mama boli najlepšie kamarátky od vysokej školy, a kým sa vydali za našich otcov, spoločne si kúpili dom na pláži. Ako čas plynul, nasledovali manželstvá a my deti, no ony udržiavali tento dom, ktorý bol miestom, kam mohli kedykoľvek prísť. Myslím, že keď sme boli malí, nastal krach na trhu s realitami a všetkým našim rodičom sa pošťastilo uchmatnúť si dovolenkové domy popri pláži. Odvtedy tu naše rodiny trávajú každé školské prázdniny. Nikdy sme nechápali prečo, no pôvodný dom, ktorý kúpili, nikdy nepredali. A do toho domu sa práve chystáme vojsť, vôbec sa však nepodobá na miesto, ktoré sme videli ako deti.

Odstránili celý interiér, niektoré časti strhli a nielenže ho prerobili, časť k nemu aj pristavali.

Je to obrovský modrozelený dom. Masívna terasa sa točí okolo celej stavby a vedie dozadu na veľkú plošinu, kde prá-

ve stojíme, a k súkromnej cestičke smerujúcej k nádhernému mólu obklopenému slncovkami kalifornskými. Do rohov stien, terasy a dreveného obloženia je dokonca každých pár metrov zabudovaná kompletná zvuková aparátúra s reproduktormi – v celom dome nie je jediné miesto, kde by nebolo počuť hudbu. Keďže sa dom nachádza oproti radovej zástavbe, je viac v ústraní, takže hudba neobťažuje tých, ktorí sa snažia o pokojnejšiu dovolenku.

Je to dokonalý únik, palác na vode.

A práve nám ho darovali.

Všetkým piatim.

Rodičia nás na maturitnom večierku prekvapili, odovzdali nám list vlastníctva, na ktorom sme boli uvedení ako rovnocenní vlastníci. Povedali, že sa to pre nás rozhodli spraviť už pred rokmi, aby sa naša partia udržala pokope, nech nás po vysokej živote zavedie kamkoľvek, tak ako to bolo aj v ich prípade.

Rozdelenie domu na rovnaké časti medzi nás znamenalo, že nikto nemôže rozhodnúť o predaji sám, a ak by nás život niekedy zavial preč, kedykoľvek sa na toto miesto môžeme vrátiť.

Povedať, že sme boli nadšení, je slabé slovo, no ja som pocítila aj náznak obáv. Ak mám byť úprimná, bol to trochu depresívny rozhovor. Nie som taká naivná, aby som sa domnievala, že naše životy zostanú rovnaké a budeme navždy päťka, ale je trochu desivé uvažovať o inej možnosti.

Do našich životov vstúpia noví ľudia, to viem.

Niektorí so sebou prinesú to dobré, iní to zlé.

Ale čo sa stane, ak sa jednému z nás obráti svet naruby?

Čo ak sa po prevrátení utopíme?

Ak jeden druhého po ceste stratíme, kto nás vytiahne z vody?

Asi je to trochu dramatické, ale je to reálna možnosť. A dosť blbá.

Odo dneška za necelý mesiac sa začína budúcnosť.

Môj brat sa s chlapcami vydá na univerzitu Avix, kde oficiálne začnú svoje vysokoškolské futbalové kariéry, Cam a ja pôjdeme domov, aby sme sa pobalili, a pár dní pred začatím školy sa s nimi stretne v kampuse.

Odchod z domu už ani nemôže byť skutočnejší.

Po prvýkrát nebude môj brat vo vedľajšej izbe. Je to síce mierne desivé, no zároveň krásne, že sa dom pre futbalistov nachádza na úplne opačnej strane ako môj a Camin internát. Znamená to, že Mason nás už nebude môcť tak často „kontrolovať“. Už len to stojí v deň sťahovania za oslavu.

Lúbim svojho brata, ale dofrasa! Niekedy si musí dať pohov. Má šťastie, že som si nevybrala vysokú školu na opačnom konci krajiny.

Tiež vie, že by som to v žiadnom prípade nespravila.

Nedarí sa mi, keď nemám rodinu nablízku. Niektorí by to mohli nazvať závislosťou.

Podľa mňa je to jednoducho vec dvojčiat.

„Stále platí, ako sme si vybrali izby pred pár týždňami?“ preruší Mason ticho. „Dievčatá sú na poschodí so spoločnou kúpeľňou, voľná izba ostáva voľná a my sme dole?“

„Keď prišla mama minulý týždeň skontrolovať Payton, zariadila naše izby a naplnila chladničku, takže...“

„Nič sa nebude meniť!“ preruší ma Cam s úsmevom.

Chlapci sa zasmejú, Mason sa potom zhlboka nadýchne a vytiahne z vrecka kľúč.

„Nič sa nebude meniť.“ Uškrnie sa. „Pripravení na reparát? Bez rodičov, bez pravidiel.“

„Tentoraz tu už nikto nemá menej než osemnásť.“ Brady zo žartu štuchne do mňa a Masona, keďže Brady, Mason a ja sme sa pred tromi dňami stali plnoletými.

Upriem pohľad na Chasea, ktorý sa náhodou v tom istom okamihu pozrie na mňa. Usmeje sa a ja mu úsmev opätujem.

„Dokelu,“ provokuje moja najlepšia kamarátka. „Začína to tu byť vážne!“

Kiežby som vtedy vedela, aké pravdivé budú Cameronine slová, ale nemala som ani najmenšieho tušenia.

2. KAPITOLA

Arianna

„C“ hladnička je otvorená, alkohol mám v ruke, tak pohnite zadkami a začnime oslavovať!“ Cameron opakovane búcha fľašou po kuchynskej linke a neprestáva, kým neprejdeme za roh do kuchyne, aby sme sa k nej pridali.

„Opatrne s tou žulou, Cami Baby. Vybi si to radšej na mne,“ podpichne ju Brady a opiera sa o predlaktia.

„Nabudúce, Brady, nabudúce.“ Uškrnie sa.

Keď začne plniť poháriky, ktoré jej Chase pomohol zložiť, dovoľm svojim očiam blúdiť.

Kuchyňa je presne taká, akú by ste čakali v plážovom dome, svetlá a otvorená. Jedáľensky stôl je lavica v tvare U so svetlomodrými a bielymi vankúšmi v rohoch. Nachádza sa pred veľkým arkierovým oknom, z ktorého môžete sledovať pláž a západ alebo východ slnka bez toho, aby ste vyšli von. V strede pred varičom a dvojitou rúrou sa nachádza veľký mramorový kuchynský ostrovček, na ktorom teraz sedí Cam a vedľa nej päť panákov plných až po okraj.

Počká, kým si každý vezmeme pohárik, a posledný uchmatne pre seba. „Pripime si na všetky hovadiny, ktoré budeme robiť, kým sme tu, a na zábavu, čo pri tom zažijeme.“

Zasmejeme sa a ona z roztopaše prižmúri svoje modré oči. „Myslím to vážne, blbci. Táto malá dovča bude oficiálne našou poslednou spomienkou, kým začneme svoje nové životy. Je to vážne!“

„Má pravdu.“ Chase sa s úsmevom postaví vedľa Cam. „Poriadne to využime.“

„Kedy sme sa my neodviazali a totálne si to neužili?“ Brady sa načiahne a zovrie jej koleno. „Budeme tejto pláži vládnuť, moja.“

Cameron mu stisne líca a pery sa mu našpúlia ako rybe. „To je prístup, veľký chlapec.“ Letmo ho pobozká na pery a následne vypije panáka do dna.

Nasledujeme jej príklad a kopneme to do seba.

Cítim pálenie alkoholu, prižmúrim oči a rozosmejem sa, keď Cameron pokrúti hlavou s vyplazeným jazykom.

„Dobre, je to odporné.“ Zasmeje sa a veselo podáva fľašu Bradymu, keď sa po nej načiahne.

„Tupci, stretneme sa na pláži. Mase, zavolaj svojmu bratrančovi, povedz mu, nech sem napochoduje, a niekto z vás padaviek prinesie futbalovú loptu!“ S týmito slovami Brady zmizne cez zadné posuvné dvere.

Cam sa ku mne otočí a z tváre jej srší šibalstvo. „Poďme, dievča, prezlečíme sa. Vonku na pláži je banda chalanov, ktorí volajú naše mená.“

Zavlním obočím hore a dole. „Možno sa nám tá brazílska depilácia nakoniec vyplatí.“

„Doriti, ja padám,“ zašomre Mason a ponáhľa sa k dverám na terasu. Keď prechádza cez prah, zastaví sa, otočí sa a ne-dočkavo zazrie na Chasea. „Tak ideš?“

Ten sa najprv nehýbe, napokon však pokrúti hlavou a Cameron maskuje svoj smiech kašľom, lebo vie, že si v hlave predstavuje obraz, ktorý sme mu vykreslili.

„Hej,“ povie po poslednom odkašaní a z vedra pri dverách berie futbalovú loptu. „Idem hneď za tebou.“

Len čo sa zavrú dvere, Cam a ja sa zvíjame od smiechu.

„To bola pecka,“ zvolá, tľapne si so mnou a rýchlo vybehne hore schodmi, ťaháme svoje kufre od steny, pri ktorej ich nechali chalani, a nato zmizneme vo svojich izbách.

„Dnes mám tmavoružovú ja!“ kričí Cam.

„To mi došlo! Myslím, že si dám tie čierne!“ Otvorím kufor, plánujem sa vybalit' neskôr, a vytiahnem plavky.

Akurát si začínam viazať mašličky na spodnom diele plaviek, keď mi Cam vrazí do izby cez našu spoločnú kúpeľňu.

„Zaviaž mi to.“ Otočí sa mi chrbtom. „A tie čierne plavky zamietam v prospech červených.“

Prevrátim oči a napravím jej horný diel, kým ona si prezerá svoje telo vo veľkom zrkadle zavesenom na stene pred nami.

„Ďakujem, Victoria, za úžasný letný výpredaj.“ zamumle.

„Niečo robí zle, pretože podľa mňa tam nič neostalo tajomstvom,“ podpichnem ju a ona mi pošle bozk.

Moja najlepšia kamarátka má úžasné telo, vypracované a pevné na tých správnych miestach, a takmer vo všetkom je mojím protikladom.

Cam poľahky meria meter sedemdesiatosem, zatiaľ čo ja sa blížim k výške stošesťdesiatpäť centimetrov. Je vysoká a vyšportovaná, modelkovský typ so šialene krištáľovo modrými očami. Aj keď sa to nedá poprieť, neznáša, keď jej niekto povie, že je štíhla.

Keď vyrastala, decká si ju doberali za to, že bola *príliš vysoká* a *príliš chudá*. Teda, Mason alebo Brady ich potom zmlátili, ale aj tak. Istú chvíľu to bolo zlé. Chlapci sa vždy tvárili, že na jej výške nezáleží, ani keď bola na okamih vyššia než oni, ale nedokázali ju zbaviť bolesti, ktorú jej spôsobili iní.

Vyskúšala všetko od vysokosacharidových diét až po lieky, dokonca si každý deň celé mesiace pridávala k jedlu výživu Ensure – a nič. Jej metabolizmus tak jednoducho nefunguje.

Teraz, keď sme už starší, sa s tým zmierila, v istých partiách sa viac zaokrúhlila a neustále chodí s chlapcami do posilňovne, aby si udržala tých pár svalov, ktoré jej pridali na váhe. Napriek všetkému sa vždy tvári sebavedome, je typ baby, ktorá „nedovolí, aby ju videli na kolenách“.

Cameron si zopne dlhé plavé vlasy do vysokého chvosta a otočí sa ku mne.

„Hneď.“ Hodí mi moje nové červené plavky. „Neviem sa dočkať, ako v tom budú tie dvojčky vyzerat.“ Ukáže na moju hrud’.

„Vážne?“

„Och, áno, daj do toho všetko alebo to vzdaj a choď domov.“

„Mason by ma mohol odviecť domov, ak začnem s týmto.“ Pousmejem sa, zdvihnem plavky a premeriam si pohľadom hlboký výstrih vpredu. „Akoby som bola na piatom rande a snažila sa zabodovať.“

„Znieš, akoby si sa práve neprezliekala.“

„Dostala si ma.“ Odhodím čierne plavky a vkĺznem do červených.

Cam sa rozvalí na moju posteľ, rýchlo skontroluje oznámenia na mobile, ale keď sa otočím, pozrie sa na mňa a ja jej predvediem svoju najlepšiu pózu ako Marilyn Monroe.

„Čo ty na to?“

„Myslím, že by si mala denne ďakovať tomu veľkému pánovi hore za tie dvojité D-éčka, ktorými ťa obdaril.“ Obzrie si ma od hlavy po päty. „Tie baby z nového *Baywatchu* na teba nemajú.“

„Páni, ďakujem ti, kamoška. Teraz podme.“

Zamierim k dverám.

„Počkaj,“ povie a rýchlo prelezie k okraju posteľe. „Porozprávajme sa chvíľu.“

Je očividné, že je z niečoho nervózna, tak skočím na matrac vedľa nej a čakám, kým prehovorí.

„Náš posledný výlet sa skončil smutnou pohromou, dopravnou nehodou tvojho bratranca a Deatona. Bolo to ťažké, ale teraz máme šancu ukončiť leto v dobrom.“

„Preto sme na pár týždňov šli s našimi rodičmi domov, aby sme stisli tlačidlo reset.“

„Nie, ja viem. Ide o to, že školský rok sa blíži, a keď prídeme na Avix, naše rozvrhy budú chaotické. Po prvýkrát nebudeme mať kopu spoločného voľného času,“ začne rozprávať, na ňu až príliš vážne.

„Cam, sme spolubývajúce,“ zasmejem sa. „Budeme sa často vídať a vždy budeme mať víkendy.“

„Áno, ale,“ odfrkne si. „Asi si to chcem len poriadne užiť, vieš? Je to naposledy, čo v podstate nebudeme mať žiadnu zodpovednosť okrem toho, že sa nemáme totálne zrúbať a nechať sa zavraždiť.“

Zasmejem sa, ale ona sa ani neodmlčí.

„Takže hlasujem za to, aby sme to urobili ako počas nášho tajného výletiku, trochu sa pobavili a popritom ukázali chalanom neviditeľné prostredníky.“

„Budeme sa opaľovať hore bez a chalani nech idú do hája?“

Pobavene zastoná, posadí sa, chytí ma za ramená a zatrasie. „Nepovedala som, že sa ich pokúsime dohnať k tomu, aby nás zavraždili,“ podpichne ma s úškrnom. „Ale áno, niečo podobné.“

Obe sa zasmejeme.

„Takže skutočná zábava pre osemnásťročných, plávať, opaľovať sa, grilovať, piť, tancovať, flirtovať...“ Nadvihnem obočie.

„Oblizovať sa s pár chalanmi z pláže, ktorých už nikdy nevidíme,“ dodá, zatrasie bokmi a nakoniec pokrčí plecami. „Chlapci sa na to chystajú, takže ak chceme spraviť to isté, mali by sme. Najlepšie na tom je, že tu sa nikto nebude báť veľkého brata a jeho chalanov.“ Uškrnie sa.

S chichotom sa postavím a kráčam rovno k dverám. „Žiadne prehnané analyzovanie, žiadne pochybovanie, bude to zábava, ktorú necháme proste voľne plynúť a uvidíme, či sa budeme musieť zakrádať okolo chlapcov.“

„Ak nebudeme môcť...“

„Neviditeľné prostredníky – a spravíme to aj tak.“

„Presne o tom hovorím. Kašľať na nich a ich nutkavú potrebu všetko vedieť! Užime si čo najviac zábavy a čokoľvek sa stane, stane sa.“

„Čokoľvek sa stane, stane sa,“ súhlasím.

Cam zapiští, vyskočí a hodí svoje hodinky na svoju posteľ. „Tak poďme, nech pár úbohých bláznov začne slintať. Nestrávil sme posledné štyri mesiace posilňovaním zadku len tak nadarmo.“

Pritisne si svoje čelo k môjmu a usmejeme sa jedna na druhú.

„Hra sa začína, potvora.“

Keď schádzame zo zadnej terasy, pohľadom pátrame po pláži a našich chlapcov zbadáme asi deväť metrov od vody, takže sa vyberieme za nimi.

„Zdá sa, že Brady si už našiel tú najsexi babu a tá ho zamestná,“ žartuje Cam a bradou kývne jeho smerom.

Prižmúrim oči, pohľadom prebehnem cez malú skupinu a zastavím sa pri nádhernej tmavovláske s opálenou pokožkou sediacej na skale a na tvári sa mi objaví úsmev.

Volá sa Kalani Embersová a určite je to najkrajšie dievča v okolí, ale nie je voľná. Čo nevidieť z nej bude ženuška môjho bratranca Nata. Keď sme sem prišli začiatkom leta zariadiť dom, mali sme možnosť sa s ňou zoznámiť a stráviť s ňou istý čas. Je to zároveň jediné dievča, ktoré kedy porazilo Bradyho v športovom kvíze. Kúpil si doslova každú knihu o futbale,